

Ilkka Haavisto, Janne Heikkinen

TYÖ ENSIN

Suomalaiset torjuvat anteliaan perustulon

ARVIO
eve

- **Suomalaiset suhtautuvat perustuloon varautuneesti. Vain 39 prosenttia hyväksyisi vähimmäistoimeentuloa vastaavan perustulon, jos verotus samalla kiristyy.**
- **Perustuloa ei silti tyrmätä kokonaan. Suomalaisista 50 prosenttia kannattaa perustuloa, jos se mitoiteetaan niin, että sen saajan on myös tehtävä työtä.**
- **Varautunutta suhtautumista perustuloon selittänee sosiaaliturvan tarveharkintaisuuden suosio. Suomalaisista 50 prosenttia kohdentaisi julkiset hyvinvointipalvelut ja -tuot vain niitä eniten tarvitseville.**
- **Suomalaiset arvostavat työntekoa. Jopa 81 prosenttia on sitä mieltä, että suomalaisilla on velvollisuus tehdä työtä yhteiseksi hyväksi.**

**Katso myös
asiantuntijoiden
arviot tuloksista
sivulta 5!**

Suomalaisista vain 39 prosenttia hyväksyisi minimitoimentuloon riittävän perustulon, jos se merkitsee verotuksen kiristymistä. Ehdotus jakaa kansaa voimakkaasti, sillä yhtä moni torjuisi laajan perustulon. (Kuvio 1, sivulla 3.)

Suurinta kannatusta antelias perustulo nauttii vasemmistoliittoa (78 % kannattaa) tai vihreitä (63 %) äänestävien sekä työttömien ja opiskelijoiden keskuudessa. Varauksellisimmin perustuloon suhtautuvat johtavassa asemassa olevat (67 % torjuu) sekä kokoomusta (62 %) ja perussuomalaisia (61 %) äänestävät.

Suhtautuminen perustuloon muuttuu myönteisemmäksi, jos se mitoiteetaan niin niukaksi, että sen saajan on tehtävä myös työtä. Suomalaisista 50 prosenttia hyväksyy ja 26 prosenttia torjuu niukan perustulon. Varsin moni (24 %) ei osaa ottaa asiaan kantaa.

Ehdotus työntekoon sidotusta perustulosta paitisi lisää perustulon hyväksyttävyyttä myös kääntää anteliaampaan perustuloon torjuvasti suhtautuvat porvaripuolueiden äänestäjät perustulon kannattajiksi.

Vasemmistoliittoa äänestävillä työntekoon sidottu perustulo ei kelpaa (64 % vastustaisi). Myös vihreiden kannattajien asennoituminen on torjuvaa (44 % vastustaa). SDP:n äänestäjiä kysymys niukasta perustulomallista jakaa eniten. Heistä 39 prosenttia hyväksyisi, 36 torjuisi tällaisen perustulon.

Miehet suhtautuvat perustuloon naisia penseämmin. Heistä 54 prosenttia edellyttäisi sen ohella työntekoa. Naisten parissa luku on 45 prosenttia.

Ikäryhmittäin tarkasteltuna mielipiteet jakautuvat kahteen ryhmään. 18–45-vuotiaat valitsisivat

Yksi idea, monta mallia

Puhdasta tai laajaa perustuloa ei ole käytössä missään, mutta palkkatukipohjaista osittaista perustuloa on käytetty esimerkiksi Ranskassa, Britaniassa ja Belgiassa.

Perustulolla tarkoitetaan yhteiskunnallista tulonsiirtoa, joka maksetaan ehdoitta kaikille. Edellytys perustulon saamiselle on kansalaisuus tai asuminen perustuloa maksavassa maassa, ja usein perustulo sidotaan täysi-ikäisyyteen tai peruskoulutuksen päättymiskään.

Perustulon tarkoituksena on taata kaikille kansalaisille säällinen toimeentulo ilman mitään ehtoja. Siksi se korvaa syyperustaisen sosiaaliturvan joko kokonaan tai osittain.

Syyperustaisessa sosiaaliturvassa etuuksia maksetaan vain niihin oikeutetuille, kuten opintotukea opiskelijoille tai työttömyyskorvausta työttömille. Syyperustainen sosiaaliturva voi olla myös tarveharkintaista, kuten asumistuki ja toimeentulotuki.

Brittiekonomisti John Kay jakaa perustulomallit kahteen pääryhmään: *puhtaaseen perustuloon* ja *osittaiseen perustuloon*. Puhdasta tai laajaa perustuloa kutsutaan myös kansalaistuloksi tai yhteiskunnalliseksi osingoksi.

Toinen puhtaan perustulon malli on negatiivinen tulovero, jossa tuki maksetaan verotuksen kautta, kun tulot jäävät määrätyn tason alle. Kansalaispalkka ja osallistumistulo ovat puhtaan perustulon malleja, joihin on lisätty velvoite tai bonus osallistumisesta vähintään kansalais-toimintaan.

Yhdessäkään maassa ei ole vielä käytössä puhdasta perustuloa. Lähimmäksi tulee Alaskan osavaltio Yhdysvalloissa, joka maksaa kansalaisilleen vuosittain osuuden öljytuloistaan. Sveitsiläiset torjuivat viime vuon-

na kansanäänestyksessä ehdotuksen suuruudeltaan yli 2 000 euron puhtaasta perustulosta.

Tutkijat Olli Kangas ja Ville-Veikko Pulkka ovat arvioineet, että Suomessa puhdas perustulo olisi noin 1 000–1 500 euroa kuukaudessa, sillä yksinasuvan köyhyysraja (60 prosenttia mediaanituloista) on noin 1 200 euroa.

Osittainen perustulo ei nimensä mukaisesti riitä takamaan minimoitoimeentuloa, vaan edellyttää lisäksi joko työntekoa tai syyperustaista sosiaaliturvaa. Kun osittaisen perustulon saaminen edellyttää työntekoa, on käytännössä kyse palkkatuesta.

Tällaisia osittaisia palkkatukeen perustuvia malleja on tai on ollut käytössä muun muassa Yhdysvalloissa, Isossa-Britanniassa, Ranskassa, Belgiassa, Hollannissa ja Israelissa. Suomessa käytössä oleva palkkatuki maksetaan työnantajalle, joten se ei ole perustulomalli.

Kun osittainen perustulo ei velvoita työntekoon, sen tarkoituksena on lähinnä sosiaaliturvajärjestelmän yksinkertaistaminen ja kannustinloukkujen purkaminen. Lähes kaikki suomalaiset ehdotukset ovat osittaisen perustulon malleja, myös Suomessa paraikaa kokeiltavana oleva 560 euron perustulo.

Tuoreimmat kotimaiset ehdotukset perustuloksi ovat demarinuorten ehdottama yleisturva (kolmiportainen malli, perustulon suuruus 520–800 euroa kuukaudessa), vihreiden perustulo (560 euroa kuukaudessa), ajatuspaja Liberan perustili (400 euroa kuukaudessa) ja vasemmistoliton perustulo (620 euroa kuukaudessa).

Argumentit puolesta ja vastaan

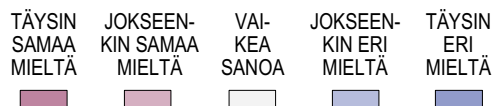
KYLLÄ PERUSTULOLLE

- Toimeentulon takaava perustulo poistaa köyhyyden tai ainakin sen äärimmäiset muodot.
- Yksilönvapaus ja itsemääräämisoikeus lisääntyvät, koska töitä ei tarvitse tehdä vastentahtoisesti. Viranomaisvalvontakin vähenee verrattuna syyperustaiseen sosiaaliturvaan.
- Työnteosta tulee kannattavaa kaikilla tulotasoilla, koska perustuloon ei liity verotuksen ja sosiaaliturvan kannustinloukkuja. Työmarkkinat toimivat paremmin, koska työstä voi siirtyä toiseen ilman uhkaa toimeentulon menettämisestä.
- Matalapalkkaisen sekä väli-, määrä- tai osa-aikaisen työn tekeminen yleistyy, joten työllisyysaste nousee. Työntekijä voi toiveidensa ja elämäntilanteensa mukaan yhdistellä ansiotyötä, vapaaehtoistyötä ja vapaa-aikaa.
- Talous ja yhteiskunta tasa-arvoistuvat, kun kaikki osallistuvat niihin omien kykyjensä ja valintojensa mukaisesti. Perustulo kohentaa yhteiskunnan koheesiota ja demokratian toimivuutta.

EI PERUSTULOLLE

- Riittävän toimeentulon takaava perustulo on liian kallis. Sen rahoittaminen vaatii veroasteen nostamista kestävämmälle tasolle.
- Perustulon vaikutuksia työn tarjontaan ja työllisyyteen ei tiedetä. Jos valittu malli kannustaisi aiempaa useampaa valitsemaan joutenolon tai työnteon vähentämisen, perustulon rahoittaminen on hyvin vaikeaa.
- Pahimmillaan perustulo ei riitä kohtuulliseen toimeentuloon. Moni syrjäytyy työvoiman ulkopuolelle, mikä johtaa yhteiskunnan jakautumiseen voittajiin ja häviäjiin.
- Koska perustulo on myös matalapalkkatuki, se lisää matalapalkkatyötä ja rapauttaa palkkatasoa. Myös muut työsuhteisiin liittyvät etuudet ja käytännöt heikenevät.
- Perustulo on tarpeeton, koska edes robotiikan yleistymisen johdosta työn loppumiseen. Tulevaisuudessa jokainen työkykyinen voi ansaita toimeentulonsa omalla työllään, kunhan vain työmarkkinoiden toimivuudesta huolehditaan.

Kuvio 1. Suhtautuminen perustuloa koskeviin väittämiin

- A) "Mahdollisen perustulon tulisi olla niin hyvä, että sillä voi elää, vaikka tämä merkitsisikin verotuksen kiristymistä" (%).

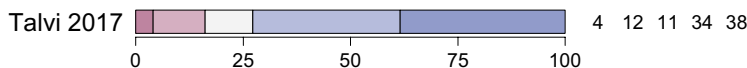
- B) "Kannatan perustuloa, jos se mitoitetaan niin niukaksi, että sen saajan on myös tehtävä työtä" (%).

- C) "Kaikilla suomalaisilla on velvollisuus tehdä työtä yhteiseksi hyväksi" (%).

- D) "Suomessa on hyväksyttävä se, että palkka voi jäädä niin alhaiseksi, että riittävään toimeentuloon tarvitaan lisäksi sosiaaliturvaa" (%).

mieluummin anteliaan perustulon, kun taas yli 46-vuotiaista 56–62 prosenttia edellyttäisi työntekoa perustulon saajilta.

Työ on parasta sosiaaliturvaa

Sanonta ”Silloin se parasta on ollut, kun se työtä ja vaivaa on ollut” kuvaa perinteistä protestanttista näkemystä työnteosta. Tällainen käsitys työstä on yhä voimissaan suomalaisten keskuudessa.

Enemmistö suomalaisista on sitä mieltä, että työllä on oltava ensisijainen rooli toimeentulossa. Jopa 81 prosenttia katsoo, että kaikilla suomalaisilla on velvollisuus tehdä työtä yhteiseksi hyväksi. Ainoastaan 11 prosenttia on eri mieltä väitteen kanssa.

Tässä valossa epäilykset perustulon passivoivasta vaikutuksesta näyttäytyvät vähintäänkin liioitelluilta (ks. artikkeli *Yksi idea, monta mallia* edellisellä sivulla).

Kyselyn perusteella tilaus perustulolle vaikuttaa syntyvän lähinnä tilanteissa, joissa matalapalkkatyö ja palkkatukimallinen perustulo yhdessä ta-

kaavat säällisen toimeentulon. Tämän kaltaisia perustulomalleja onkin jo käytössä useissa eri maissa.

Kansalaisten mielestä parasta sosiaaliturvaa on kuitenkin työ. Ihanteellisinta olisi, jos perustulon kaltaista järjestelyä ei tarvittaisi lainkaan. Vastajista 72 prosenttia pitää epätoivottavana tilannetta, jossa palkka jää niin alhaiseksi, että riittävään toimeentuloon tarvitaan lisäksi sosiaaliturvaa.

Vain pienehkö joukko (16 %) hyväksyisi matalapalkkatyön tosiasiana. Suhtautuminen voi johtua siitä, että sosiaaliturvan yhdistämisessä palkkatyöhön nähdään riski yleisemmästä palkkatason rapautumisesta.

Myönteisimmin palkan jatkamiseen sosiaaliturvalla suhtautuvat johtavassa asemassa työskentelevät (33 %), keskustaa (29 %) ja RKP:tä (25 %) äänestävät.

Kaikissa väestöryhmissä enemmistö kuitenkin vastustaa tällaista kehitystä. Näin siitä huolimatta, että tiukka vaatimus palkan hyvästä tasosta voi kääntäen tarkoittaa sitä, että kaikki ne, joiden tuottavuus ei riitä tällaiseen palkkaan, joutuvat tahtomattaan työttömiksi työnhakijoiksi.

Tuet vain niitä eniten tarvitseville

Suomalaisten varauksellinen suhtautuminen perustuloon ei tarkoita penseyttä sosiaaliturvaa kohtaan. Päinvastoin kansa antaa voimakkaan periaatteellisen tuen yhteiskunnan takaamalle perustoimeentulolle.

Jopa 67 prosenttia kyselyyn vastanneista arvioi, että suomalaisilla on kaikissa oloissa oltava oikeus yhteiskunnan takaamaan perustoimeentuloon. Vain 17 prosenttia on eri mieltä. (Kuvio 2.)

SDP:tä ja vihreitä äänestäväistä valta-osa yhtyy vaateeseen taatusta perustoimeentulosta. Vasemmistoliittoa äänestäväistä käytännössä kaikki antavat tukensa yhteiskunnan tulotakuulle.

Muiden puolueiden äänestäjät suhtautuvat ajatukseen yhteiskunnan takaamasta perustoimeentulosta hieman varauksellisemmin. Kriittisimpiä ovat johtavassa asemassa olevat, kokoomusta äänestävät sekä hieman yllättäen myös opiskelijat (31 %). Tämä saattaa osittain selittyä sillä, että esimerkiksi ammattikorkeakoulussa opiskelevista useat tekevät töitä opintojen ohella.

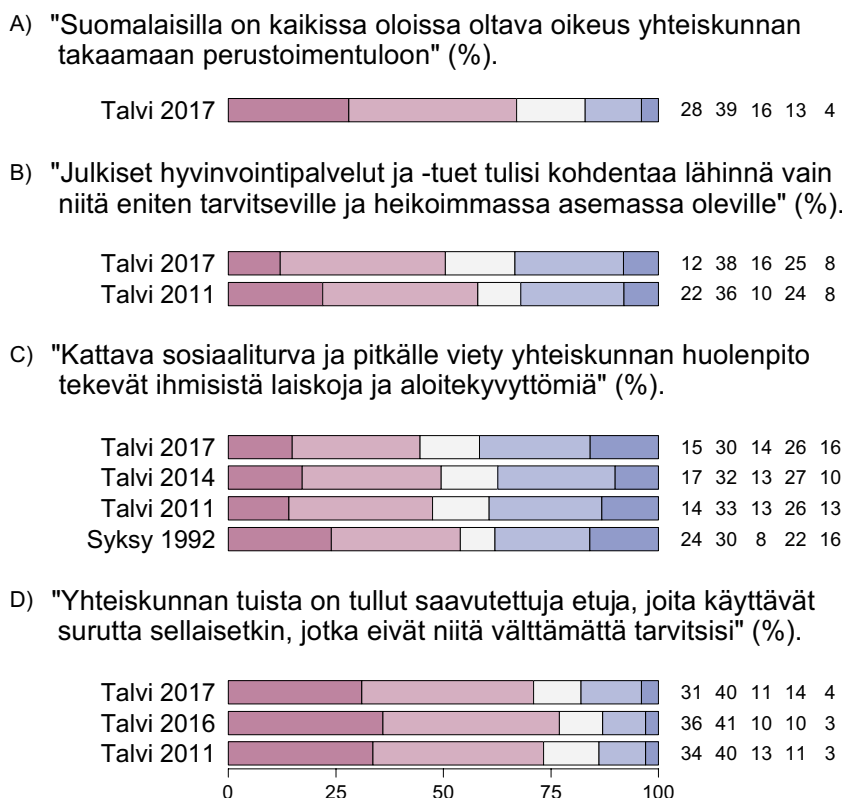
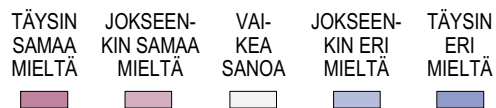
Mutta miksi kansalaisten vaatimus turvatusta toimeentulosta ei näy perustulon korkeampana suosiona? Työn korkean arvostuksen ohella toinen selitys on se, että sosiaaliturvan tarveharkintaisuutta arvostetaan.

Kansasta 50 prosenttia katsoo, että julkiset hyvinvointipalvelut ja -tuet tulisi kohdentaa lähinnä vain niitä eniten tarvitseville ja heikoimmassa asemassa oleville. Toista mieltä on selvä vähemmistö, 33 prosenttia.

Näin tarveharkintaan perustuvat tuet, kuten esimerkiksi toimeentulotuki, saavat suomalaisilta hieman vahvemman kannatuksen kuin perustulon kaltaiset universaalit tuet.

Väestöryhmittäin tarkasteltuna selkeimmin tarveharkintaisuutta puolustavat matalasti koulutetut, perussuomalaisia, kokoomusta tai keskustaa äänestävät sekä eläkeläiset. Mitä iäkkäämpi vastaaja on, sitä tärkeämpänä pidetään hyvinvointipalveluiden ja -tukien kohdentamista vain niitä tarvitseville. Miehet uskovat naisia vankemmin tarveharkintaan.

Kuvio 2. Suhtautuminen sosiaaliturvaa koskeviin väittämiin

Asiantuntijat yllättyivät tiukoista asenteista

Perustuloon perehtyneet asiantuntijat yllättyivät EVAn kyselyn päätuloksista. Tuloksia arvioivat Elinkeinoelämän tutkimuslaitoksen ETLAn tutkimusjohtaja Mika Maliranta ja Helsingin yliopiston sosiaalipoliitikan professori Heikki Hiilamo sekä kansanedustajat Anna Kontula ja Elina Lepomäki.

Asiantuntijoilta pyydettiin kommentteja kahteen kyselyn tulokseen: Suomalaisista 39 prosenttia ajattelee, että mahdollisen perustulon pitäisi olla niin hyvä, että sillä voi elää, vaikka verotus kiristyisikin. Suomalaisista 50 prosenttia kannattaa perustuloa, jos se mitoitetaan niukaksi siten, että sen saajan on tehtävä myös työtä.

Tutkimusjohtaja **Mika Maliranta** on ilahtunut kansanrealismista.

”Usein puhutaan siitä, että taloustieteilijät ajattelevat toisin kuin kansalaiset. Kerrankin löytyy sellainen asia josta taloustieteilijöiden enemmistö ja kansalaiset ovat yhtä mieltä.”

”En pidä puhdasta perustuloa toteuttamiskelpoisena. Sitä vastoin jonkinlaiseen aktiivisuuteen velvoittavassa osallisuustulossa saattaisi olla realismin tynkää, ja huolellisesti suunniteltuna jopa järkeä”, Maliranta lisää.

Professori **Heikki Hiilamo** huomauttaa, että mielipidetutkimuksissa kysymysten muotoilu vaikuttaa vahvasti saatavaan lopputulokseen.

”EVAn kyselyssä perustuloon yhdistetään kaksi negatiivista tekijää. Kysymyksen muotoilussa perustulo jäisi malakaksi (ei ylittäisi vähimmäistoimeentuloa) ja siitä huolimatta verotus kiristyisi.”

Hiilamon mukaan yhtä oikeaa perustulomallia ei ole olemassa, joten ei voida väittää, että EVAn kyselyssä käyetyt muotoilut olisivat väärinä mutta ei voida sanoa niiden olevan ainoita oikeitaakaan.

”Esimerkiksi Kelan tutkimusosasto kysyi syksyllä 2015 vastaajilta mielipidettä järjestelmästä, jossa kaikille Suomessa pysyvästi asuville henkilöille taattaisiin automaattisesti tietty perustulo. Tässä kyselyssä perustuloa kannatti 69 prosenttia, ja tämän tuloksen mukaan perustulon kannatus on vakaata.”

Hiilamo muistuttaa myös, että tarkkaan ottaen perustuloon ei myöskään voi liittää työnteon vaatimusta. ”Tällöin kyse ei ole enää perustulosta, vaan jostain muusta. Perustulon taso, kohderyhmä ja suhde muihin etuuksiin voivat olla eri perustulomalleissa erilaisia, mutta perustulo on aina ilman tarveharkintaa maksettava etuus.”

Osallistumistulokin poikkeaa Hiilamon mukaan perustulosta. ”Sen saajilta edellytetään osallistumista yhteiskunnalle tai yhteisölle hyödylliseen toimintaan. Työnteko on vain yksi tämänkaltaisen osallistumisen muoto.”

Kansanedustaja **Anna Kontula** (vas) kiinnittää niin ikään huomiota kysymyksenasetteluun: ”Siitä on vaikea vetää tiukkoja johtopäätöksiä: tosielämässä yhden riittävä toimeentulo tarkoittaa toiselle lisätulojen välttämättömyyttä.”

Kontulan mukaan kiinnostavinta tuloksessa on, että noin puolet suomalaisista epäilee kanssaihmistensä työoraalia niin vahvasti, että pitää välttämättömänä näiden patistelua jopa viimesijaisen toimeentulon menetyksen uhalla.

”Mistä tämmöinen asenne nousee – Suomessa, jossa tyytit menevät maanantaina kiltisti töihin, vaikka olisivat edellisenä lauantaina voittaneet lotossa”, Kontula pohtii.

”Henkilökohtaisesti olen sitä mieltä, että tämän kansankunnan menestystä estää enemmän liika työteliäisyys ja säntillisuus kuin laiskuus ja huvittelunhalu. Jos meillä otettaisiin työ vähän rennommin, ei ehkä olisi tämmöistä alkoholiongelmaa, ei niin moni sairastaisi jotakin työperäistä ja elinkeinoelämäkin tuottaisi nykyisten tuoteparrustusten ohella myös oikeasti uusia innovaatioita.”

Kansanedustaja **Elina Lepomäki** (kok) on toista mieltä. Hänen mukaansa on myönteistä, että suomalaiset ymmärtävät perustulon nimenomaan aktivoivaksi sosiaaliturvamalliksi.

Lepomäki suosittaa perustulomalliksi perustiliä: ”Se on perustulomalli, jossa perustuloa saa nostaa kuukausirajaan asti joustavasti ja oman tarpeen mukaan, mutta vastaavasti rahaa ei kannata nostaa, jos sitä ei tarvitse.”

Lepomäen mukaan perustilin idea on, että se kannustaa työnteekoon ja säästämiseen kaikissa elämäntilanteissa. ”Perustiliä rahoitetaan työn teolla ja vapaaehtoisilla säästöillä ja tilille kertyvän pääoman saa lopulta itselleen. Ja jos rahaa ei tilille kerry, valtio kuittaa nostoista kertyvän negatiivisen saldon”, Lepomäki sanoo.

Puolueiden kannattajaryhmissä ainoastaan SDP:n ja vihreiden kannattajien keskuudessa tarveharkintaisuuden kannattajat jäävät vähemmistöön. Perustulomyönteisyydestään huolimatta myös vasemmistoliiton kannattajista enemmistö kannattaa hyvinvointipalveluiden ja -tukien tarkempaa kohdentamista.

Perustulon Akilleen kantapäänä on pidetty riskiä siitä, että se voisi johtaa väestön laajamittaiseen

passivoitumiseen ja jopa syrjäytymiseen. Näin voisi käydä, jos laajat väestönsosat päättäisivät jättäytyä työmarkkinoiden ulkopuolelle.

Kannustinvaikutukset askarruttavat

Käsitykset kattavan sosiaaliturvan kannustinvaikutuksista jakavat kansalaiset kahteen leiriin. 45 prosenttia on sitä mieltä, että kattava sosiaalitur-

va ja pitkälle viety huolenpito tekevät ihmisistä laiskoja ja aloitekyvyttömiä. Vain hieman pienempi joukko, 42 prosenttia, on eri mieltä.

Vankimmin pitkälle viedyn sosiaaliturvan passivoivaan vaikutukseen uskotaan johtavassa asemassa olevien, kokoomuksen, perussuomalaisen ja keskustan äänestäjien parissa. Myös RKP:n äänestäjät allekirjoittavat väitteen. Pontevimmin väitteen torjuvat vasemmistopuolueiden ja vihreiden äänestäjät, työttömät sekä SAK:n jäsenliittoihin kuuluvat.

Vaikka sosiaaliturvan passivoivaan vaikutukseen ei varauksetta uskotakaan, suomalaiset ovat kuitenkin huolissaan sosiaaliturvan käytön arkipäiväistymisestä.

Jopa 71 prosenttia on sitä mieltä, että yhteiskunnan tuista tullut saavutettuja etuja, joita käyttävät surutta sellaisetkin, jotka eivät niitä välttämättä tarvitsisi. Vain 18 prosenttia on eri mieltä väitteen kanssa. Vasemmistoliiton kannattajat ovat ainoa väestöryhmä, jossa käsitys torjutaan.

Keski-ikäisiä ja sitä vanhempia sosiaaliturvan käytön arkipäiväistyminen häiritsee näkyvästi nuorempia vastaajia enemmän. Pienillä paikkakunnilla sosiaaliturvan tarpeettomana pidetty käyttö tunnustetaan laajemmin kuin kaupungeissa.

Kyselyn taustatiedot

Kysely perustulosta tehtiin osana EVAn vuoden 2017 Arvo- ja asennetutkimusta. Tutkimuksen muut tulokset löytyvät EVA Raportista *Kumous kunnissa*.

Tulokset perustuvat 2040 henkilön antamiin vastauksiin. Tulosten virhemarginaali on koko väestön tasolla 2–3 prosenttiyksikköä kumpaankin suuntaan. Tiedot kerättiin 11.–23. tammikuuta.

Vastajaat edustavat koko maan aikuisväestöä. Aineisto on kerätty Taloustutkimuksen internet-paneelilla ja painotettu edustamaan väestöä sukupuolen, asuinalueen, koulutuksen, ammatin tai aseman, toimialan ja puoluekannatuksen mukaan. Aineiston tilastollisen jatkoanalyysin on tehnyt Yhdyskuntatutkimus Oy, joka on laatinut myös tulosgraafikan.

Kaikki tässä arvioissa esitetyt tulokset ja niiden tarkemmat väestöryhmittäiset erittelyt löytyvät EVAn Arvopankista internetistä osoitteessa www.eva.fi/arvopankki. Arvopankkiin on koottu myös aiempien vuosien EVAn Arvo- ja asennetutkimusten tulokset.

Kirjallisuus

Gray, A. (2017). Behavioural Effects of a Citizen's Income on wages, job security and labour supply, Basic Income European Network (BIEN), <http://basicincome.org/news/2017/04/behavioural-effects-citizens-income-wages-job-security-labour-supply/>

Kangas, O. ja Pulkka V. (toim.) (2016). Ideasta kokeiluun? Esiselvitys perustulokokeilun, toteuttamisvaihtoehdoista, Valtioneuvoston selvitys- ja tutkimustoiminnan julkaisusarja 13/2016.

Kay, J. (2017). The Basics of Basic Income, *Intereconomics*, Vol 52, No 2, March/April 2017.

Mäkelä, M. (2013). Israelin negatiivinen tulovero on osoittautunut toimivaksi, *EVA Arvio* No 1, 22.4.2013.

Kirjoittajat

Ilkka Haavisto on EVAn tutkimuspäällikkö.

Janne Heikkinen on EVAn väliaikainen viestintäpäällikkö.

Elinkeinoelämän valtuuskunta EVA on vuonna 1974 perustettu elinkeinoelämän ajatuspaja, jonka tavoitteena on edistää suomalaisen yhteiskunnan pitkän aikavälin menestystä. EVA toimii elinkeinoelämän ja yhteiskunnan vaikuttajin kohtaamispaikkana. EVA tuottaa ajankohtaista tietoa ja tuo uusia näkökulmia julkiseen keskusteluun.

EVA Arviot esittelevät ajankohtaisia ideoita, keskustelunaiheita, henkilöitä ja teoksia. Arvioiden kirjoittajat vastaavat esitetyistä mielipiteistä, jotka eivät välttämättä edusta EVAn kantaa.

Arviot löytyvät myös EVAn kotisivuilta www.eva.fi.

ISSN 2342-0731 (Painettu)

ISSN 2342-074X (PDF)